

Emmaüs

Informatie

Uitgave van de R.K. Parochie Emmaüs te Uithoorn

Herfst 2024, nummer 92

Inhoud

Voorwoord.....	2
Rust: Ruimte voor ontmoeting	3
In stilte vrijheid ervaren: wandel- en bezinningsweekend.....	4
Een nieuwe uitdaging! Persoonlijk bericht van diaken Jeroen.....	4
Van het Dagelijks Bestuur.....	4
Eerste halfjaar Aktie Kerkbalans 2024.....	4
Afvalscheiding in de kerkgebouwen	4
Van de Regio-Bestuurstafel	5
Online de kerkdiensten volgen?	5
Parochieblad of Nieuwsbrief (van een andere parochie) digitaal ontvangen?	5
Restauratie kerkraam dagkapel.....	6
Het glaskunstwerk en de techniek.....	6
Fases van de restauratie	7
Feestelijke afsluiting werkjaar wijkcontactpersonen Maandag 17 juni 2024	9
Verslag bezoekdag aan opleidingsinstituut Nieuwe Niedorp Zaterdag 22 juni 2024	10
Afscheid van Ella als lector	11
Dank je wel	11
Debuut: Guus Samsom en Danielle Bijl Zondag 21 juli en zaterdag 31 augustus 2024	12
Emmaüsdag	12
Emmaüskoor	12
Bijbelleesgroep	13
Wereld Missiemaand - Oktober 2024	13
Wij hebben alleen maar ‘bijzondere’ parochianen	14
Familieberichten	16
In Memoriam	16
Leo Nieuwendijk	16
Petrus Simon de Groot	17
Bernard Jeunink, marist.....	17
Ter inspiratie	18
Eerste Heilige Communie	18
Zondag 18 mei 2025	18
Aanmelden.....	18
Vieringenrooster Emmaüs.....	19
Colofon.....	19
Familiezondagen.....	20

Voorwoord

Beste Lezer(es),

Omdat ook de leden van de redactie zich moeten houden aan de spelregels, heb ik te zorgen dat mijn bijdrage voor 20 augustus is ingeleverd. Maar met die datum kan ik goed leven, want er is heel wat gebeurd de laatste weken en we bereiden ons samen voor op het werkjaar 2024 – 2025.

Met plezier heb ik de afgelopen twee weken gekeken naar de Olympische Spelen en vooral heb ik genoten van de energie en de training van deelnemers. Dat Nederland dan ook nog mooi mee doet in het medailleklassement is te zien als een beloning voor zoveel inspanning. Het is een uitdaging voor alle Uithoornse sporters die nu weer beginnen aan een nieuw seizoen.

Wat je tegelijk ook ziet is dat het niet alleen de sportlieden zijn, maar ook zoveel mensen er omheen die als trainer, coach of ondersteuner, bijdragen aan succes. Ook daarvan kunnen we leren: onze gemeenschap kan enkel resultaat boeken als we allemaal meehelpen.

Op weg naar het nieuwe werkjaar – dat we feestelijk gaan vieren op 29 september – kan iedereen zich afvragen: wat kan ik betekenen voor de Emmaüs-gemeenschap?

In dit nummer vindt u de bijdrage van Diaken Hoekstra en catechiste Elly van Rooden. Er wordt vooruit gekeken naar de gezinsvieringen en de wijze waarop we jongeren kunnen laten zien dat geloven inhoud kan geven aan je leven. Ria heeft gesproken met een lid van onze parochie. Met de familie staan we stil bij het nadenken over de ouder, grootouder of bekende die ons is ontvallen.

Er is een verslag over de dag naar Nieuwe Nieuwdorp waar onze pastores thuis raakten in ons land en waar nu nog jonge studenten worden gevormd tot priester.

Dit jaar hebben we na de tijd van regen ook een paar mooie zomerweken kunnen beleven en ik hoop dat u terug kunt kijken op een fijne vakantie. Iedereen wens ik succes toe in het nieuwe schooljaar en met alle activiteiten waarmee u bijdraagt aan onze gemeenschap als koorlid of vrijwilliger bij de zondagkoffie of welke klus dan ook.

Namens de redactie van Emmaüs Informatie,
Tom van Meijgaarden

Rust: Ruimte voor ontmoeting

Vakantie is een tijd om tot rust te komen. Om geest en hart te laten verstillen. Om af te dalen naar een ontmoeting met jezelf, met de ander en met God. Vanuit de rust laden we onze 'batterij' weer op. Het is ook de tijd om te onderzoeken bij onszelf of we nog in vrede zijn met wie we zijn en wat we doen. Soms is de vakantie dan ook de tijd waarin we radicale beslissingen nemen; dat het anders moet, omdat we niet meer tevreden zijn met hoe het gaat. Als we wel in vrede zijn, is er ruimte voor diepgaande ontmoetingen, omdat we er echt voor open staan.

Maar hoe doe je dat: tot rust komen? Echt tot rust komen lijkt op een wandeling door de tempel uit de bijbel. Kijk eens naar het plaatje. Er is een voorhof tussen ingang en de tweede ingang. Wat volgt is een tweede pleintje. Daarna volgt het heiligdom en dat bestaat uit twee ruimten: het heilige en het Allerheiligste ('Heilige der heiligen'). Kom, laten we op weg gaan.

Om te beginnen laten we onze dagelijkse beslommeringen achter. Onze gedachten over wat je nog moet voor je werk of je studie dwarrelen langzaam naar de achtergrond. In vergelijking met de tempel is het de wandeling over het voorhof van de werkstress naar het plein van de bezinning. Ons hoofd en hart krijgt ruimte om het geheel wat meer te over zien. Nu ons hoofd niet meer constant bezig is met welk rapport er nog gelezen moet worden en welke mensen nog gebeld, zien we de grote lijnen. Wat ging er goed en waar kon het beter? Wat vind ik eigenlijk van alles wat ik gedaan heb en moet? Voelt dat nog goed? In deze fase is er rust voor de ontmoeting met jezelf: wat heb ik allemaal gedaan en ontmoeten en past dat nog bij wie ik ben en wie ik wil zijn?

De wandeling door de tempel van de geest vervolgt met aankomen in het heilige. Hier is ruimte en rust voor de ontmoeting met de ander. Mocht de zelfevaluatie op het plein der bezinning tot een crisis hebben geleid – wat je doet en wie je wilt zijn is niet in evenwicht – is de ander een klankbord om te zoeken naar nieuwe wegen. Mocht er vrede zijn met het eigen leven, dan opent het hart zich voor de echte ontmoeting met de ander. Je bent vrij in hoofd en hart om de ander op de voorgrond te plaatsen en zijn of haar verhaal te omarmen. Deze ontmoetingen gaan ver voorbij aan het alledaagse: we delen ons hart en spreken over onze diepste beweegredenen en gedachten.

De wandeling door de tempel is nog niet voltooid. Vanuit het heilige kunnen we raken aan het Allerheiligste: De ontmoeting met God. Soms ervaren in de diepe ontmoeting met een ander mens. Soms als een aanraking; een zachte windvlaag die waait in het eigen hart. Maar altijd een ontmoeting die nieuwe inzichten en nieuwe energie geeft. Die je thuis laat komen. Een ontmoeting die je bevestigt als geliefd kind van de Vader en de kennis geeft: dit is de weg die Ik met jou wil gaan.

Hoe jouw vakantieperiode er ook uit ziet, ik wens je toe dat je wandelen mag door de tempel van de geest en rust zult vinden bij onze Heer.

Diaken Jeroen Hoekstra

P.S.

Niet alleen in de vakantie komen we tot rust. Een kloosterweekend of een (meerdaagse) wandeling kunnen ook verstilling brengen. Beide organiseer ik weer in het nieuwe seizoen. Houd de parochiebladen in de gaten of mail mij, dan houd ik je op de hoogte (diakenjeroen@kpnmail.nl).

In stilte vrijheid ervaren: wandel- en bezinningsweekend

De Trappistinnen nodigen ons uit voor een bezinningsweekend waarbij we even kunnen meeleven met deze zusters. Een datum volgt in het volgende parochieblad. Tijdens dit bezinningsweekend zullen we ook wandelingen maken. Het thema is: In stilte vrijheid ervaren. Dat gaat over onze innerlijke toestand, maar refereert ook aan de vrijheid die wij in ons land mogen ervaren.

Ter inspiratie wandelen we naar de Christuskapel en bezoeken we de Airborne Begraafplaats en enkele gedenkplaatsen: plekken om stil te worden en te zijn. Het zijn flinke wandelingen in heuvelachtig gebied; houd daar rekening mee!

Interesse? Mail mij (diakenjeroen@kpnmail.nl) en ik houd je op de hoogte.

Een nieuwe uitdaging! Persoonlijk bericht van diaken Jeroen

Al ruim acht jaar verdeel ik mijn tijd en aandacht over twee samenwerkingsverbanden. Naast onze regio (Van Amstel tot Westeinder), ben ik ook actief in de Zaanstreek. Echter ga ik de Zaanstreek verlaten en inruilen voor een nieuwe plek. Dat is best moeilijk, want ook in de Zaanstreek heb ik de mensen lief. Zeker in mijn 'eigen' Jozefparochie waar ik binnenkwam in een voor de gemeenschap moeilijke en duistere periode. Samen met de vele vrijwilligers hervonden we nieuwe hoop, zicht op de toekomst en ging het licht weer schijnen.

Het is jammer en ook wel een beetje verdrietig om dat achter te moeten laten, maar pastores zijn voorbijgangers, dat weten we. Gelukkig wacht mij een mooie nieuwe uitdaging. Per 1 september zal ik mijn werk voor onze parochies gaan combineren met de Heilige Mariaparochie. Hieronder vallen alle kerkgemeenschappen van Amstelland. Ik kijk uit naar deze nieuwe uitdaging. Ik word daar herenigd met enkele dierbare collega's met wie ik eerder heb samengewerkt. En het wordt ook veel makkelijker om beide werkplekken te combineren. Tussen Bovenkerk en bijvoorbeeld De Kwakel is de reistijd immers een dikke tien minuten.

Ik kijk terug op mijn tijd in de Zaanstreek met dankbaarheid voor alles wat ik daar heb mogen doen en voor alle mensen die ik daar heb mogen ontmoeten. Ik ben heel blij dat ik mijn werk voor onze parochies mag voortzetten en tegelijk vlakbij iets nieuws mag beginnen.

Diaken Jeroen Hoekstra

Van het Dagelijks Bestuur

Eerste halfjaar Aktie Kerkbalans 2024

De grootste bron van inkomsten voor onze parochie is de Aktie Kerkbalans. We praten dan over ruwweg € 60.000 op jaarbasis.

De meeste overmakingen voor kerkbalans komen binnen op onze Rabo rekening. In totaal is daar ongeveer € 27.000 binnengekomen in de eerste helft van 2024. Dit is dus nog afgezien van Kerkbalans overmakingen op andere bankrekeningen.

Dit eerste halfjaar loopt Kerkbalans daarmee – in grote lijnen gezien – in de pas met voorgaande jaren. Tussen 1 januari en 1 juli is er – voor grote uitgaven – in totaal € 17.000 opgenomen van de Rabo rekening, die speciaal geormerkt is voor Kerkbalans.

Namens de Financiële Commissie

Afvalscheiding in de kerkgebouwen

Sinds juli kan restafval alléén worden aangeboden met een pasje. Wij moeten dus beter scheiden. Dit kan in de keukens van het Trefcentrum en het Secretariaat. Daar komen 3 bakken: voor GFT, PMD en Papier. Restafval kunt u alléén maar deponeren in de prullenbak van het toilet, bij voorkeur van het toilet tussen het Trefcentrum en de Sacristie. Alle overige prullenbakken zullen worden verwijderd om te voorkomen dat er ongescheiden afval in terecht komt.

Wij streven naar nul restafval.

GFT: groente-, fruit- en tuinafval

PMD: plastic- en metalen verpakkingen en drankkartons

OPK: oud papier en karton

Van de Regio-Bestuurstafel

september 2024

Beste parochianen en belangstellenden
van Aalsmeer, De Kwakel, Kudelstaart, Nes aan de Amstel en Uithoorn,

Ik heb al een tijdje niets geschreven namens het kerkbestuur en zal het nu voor het laatst doen. Mijn aanstelling van twee keer vier jaar is verstreken en ik heb besloten dat deze acht jaar lang genoeg is geweest voor mij. Ik ben intussen omgeschoold tot wijkverpleegkundige en kan hiermee op allerlei gebieden, voornamelijk binnen Uithoorn, aan het werk.

Ik heb in de periode vanaf 2016 eraan mogen bijdragen dat onze vijf parochies (de bestuurders, parochieteams, vrijwilligers en parochianen) steeds meer uit hun eigen bubbel kwamen en elkaar leerden kennen. Aanvankelijk voelde de verplichte samenwerking voor velen als bedreiging, een opgelegde 'controle' of het 'afpakken' van de lokale zelfstandigheid. Ik heb het, samen met de andere bestuursleden, belangrijk gevonden het eigen karakter van de verschillende parochies te leren kennen en vooral te benoemen en ruimte geven. Het uitgangspunt van het kerkbestuur is ook altijd geweest om dat wat er is en goed gaat, zo veel mogelijk te behouden.

Ik heb met de kerkbestuurders en het pastoresteam in de afgelopen jaren fijn en respectvol mogen samenwerken. Het ging niet altijd van een leien dakje. Want belangen botsten regelmatig. Maar altijd zijn we eruit gekomen.

Ik heb hiervan veel geleerd over samenwerken, individuele en groepsoverleggen voeren, samenvatten van de belangrijke punten. Brainstormen, doelen (bij-)stellen en iedereen in zijn of haar eigen kracht laten aanpakken.

Gelukkig is het kerkbestuur qua bezetting nu wel weer 'op sterkte'. Naast het toetreden afgelopen jaar van Markus van der Vlugt (uit Uithoorn) en Mieke Kraan (uit Kudelstaart) zal Monique Oudshoorn (uit De Kwakel) ook plaats nemen in het regio-kerkbestuur. Carlo Renne (parochie Aalsmeer) en Hans Pronk (parochie Nes a/d Amstel) blijven naast pastoor Marco aan het spreekwoordelijke roer. Koers houdend op de toekomst van onze kerk.

Lieve mensen, bedankt voor het vertrouwen dat ik in al deze jaren, vanuit alle parochies heb ervaren. Ik ben dankbaar dat ik destijds ben gevraagd voor deze mooie functie.

Hartelijke groet,

Miranda van Rijn
secre.aalsmeer.uthoorn@gmail.com
06 50 96 31 87

Secretaris R.K. Regio Amstel-Westeinder
Aalsmeer-De Kwakel-Kudelstaart-Nes aan de Amstel-Uithoorn

Online de kerkdiensten volgen?

Dat kan op de volgende manieren:

Aalsmeer	YouTube , via de link in de kalender op www.rkkerkaalsmeer.nl
De Kwakel	KerkOmroep.nl zoek op 'Kwakel', online of via app
Kudelstaart	YouTube , ontvang de link in uw e-mail via stjangeboorteseccretariaat@live.nl

Parochieblad of Nieuwsbrief (van een andere parochie) digitaal ontvangen?

Stuur een e-mail met dit verzoek aan:

Aalsmeer	redaktiekontakt@hotmail.com
De Kwakel	stjansgeboorte@hetnet.nl
Kudelstaart	stjangeboorteseccretariaat@live.nl
Nes a/d Amstel	urbanusparochienes@gmail.com

Uithoorn Parochieblad: 4x per jaar
Parochienieuws: wekelijks
Kom erbij: periodiek voor jongeren
secretariaat@emmaus-uthoorn.nl

Restauratie kerkraam dagkapel

Het bovenste raam is origineel. Het onderste is hersteld door Atelier Hermine van der Does. Onze verzekering (Donatus) dekt de schade (circa 12 duizend euro). We hebben het sinds de kerstnacht zonder dit raam moeten doen. Maar in de nieuwe situatie is de radiator – die ervoor stond – verwijderd. Dat moest wel omdat het raam van binnenuit geplaatst moet worden. We hebben nu onbelemmerd zicht op dit raam en de zon kan er vrij doorheen spelen ... een geluk, bij een ongeluk.

Henk Vermaas

HERMINE
VAN DER DOES
GLAS EN LICHT
ATELIER

Het glaskunstwerk en de techniek

In de jaren 60 werd door Pieter Cornelis Jozef van Velze (Weesp, 23 januari 1911 – Nieuw-Loosdrecht, 14 januari 1990), beeld-

houwer, schilder en glazenier, deze glaswand gemaakt. Ik heb geen beschrijvingen kunnen vinden van de glaswanden. Het zijn voor die tijd bijzonder vooruitstrevende ontwerpen en Van Velze werd ook wel gezien als een vernieuwer in de kerkelijke kunst.

Het lijken abstracties van olielampjes te zijn. Ik heb zijn dochter kunnen opsporen, zij meende te weten dat het de drie-eenheid voorstelt. Het werk is uitgevoerd in mondgeblazen echt antiek glas en af en toe een stuk tisch kathedraal glas.

Allereerst heeft de kunstenaar een schildering aangebracht op een 6 mm dikke float glasplaat, daarop heeft hij een lijm gegoten en gekleurde glasstukken erin gelegd. Vervolgens is hij daar weer overheen gaan schilderen.

Niets is ingebrand, het is een 'gewone' verf geweest, maar wel eentje die tegen de lijm kan. En een lijm die je kunt verwijderen zonder de verflaag mee te nemen. Dat is uiteindelijk de vraag geworden: met welke materialen heeft hij gewerkt? En dat bepaalde ook de moeilijkheidsgraad van de uitvoering van de restauratie. Zeer waarschijnlijk is het een loodhoudende verf geweest, die werd gebruikt voor reclame schilderen op ruiten. Maar die mogen niet meer verkocht worden. Ook de lijmen zijn in de loop der jaren veranderd.

Voordat we begonnen met de lijmproeven hebben we contact gezocht met de lijmen-expert van Viva. Deze is persoonlijk bij ons langs geweest om het werk zelf te kunnen zien en ons het beste te kunnen adviseren. Wij hadden al het vermoeden dat we waarschijnlijk weer met de Araldite 2020 moesten gaan werken en dat werd ook zijn advies.

We hebben allerlei proeven gedaan met deze twee componenten hars. Deze lijm hebben wij in de jaren 80 ook gebruikt, maar – vanwege gebruiksvriendelijkheid en betere opvang van uitzetten van het glas – gekozen voor de SilGel, de lijm die speciaal voor glas is ontwikkeld op siliconenbasis.

Het probleem was dat de verf niet hecht op de SilGel, wel op de Araldite, maar deze lijm moet je eigenlijk weghalen rondom de te verlijmen stukken. Er zitten in het ontwerp heel veel naden die niet schoon te krijgen zijn en dat is ook niet de bedoeling geweest, want dan zou je de schildering ook meenemen. We hebben ervoor gekozen de Araldite over de hele glasplaat te laten uitvloeien en de glasstukken daarop te fixeren.

Om de glasstukken te beschermen voor lijm op de voorkant werden alle stukken afgeplakt met doorzichtige folie. Van de tekening maakten we twee kopieën, één om de glasstukken op te leggen en één om onder de glasplaat te plakken om te weten waar we de stukken neer moesten leggen. Alle stukken werden genummerd.

Voordat we dit konden doen moest de glasplaat uit de sponning genomen worden in Uithoorn.

In de Kerstnacht van 2023 is een tegel door de 6 mm floatglas bescherm laag gegooid en die is ook door de glasapplicatie gegaan. Deze glasplaat was in een stalen frame geplaatst. Dit frame hebben we er ook uitgehaald, omdat dat verroest was en er nieuwe stukken ingelast moesten worden. Het frame is geborsteld en opnieuw geverfd.

We hebben het raam zoveel mogelijk aan elkaar getaped, maar er waren al wel wat stukken zo verbrijzeld dat die vervangen moesten worden. We hebben wat ervan over was meegenomen en uitvoerig gefotografeerd. De tekening met overtrekpapier overgenomen en toen de gekleurde stukken van de draagplaat afgehaald. Dit kon alleen maar door de stukken in de glasoven te verwarmen tot 170 graden, dan werd de oude lijm taai en begon te dampen. Met ovenhandschoenen haalden we de warme stukken uit de oven, brachten ze naar buiten en haalden ze daar van de plaat af met tangen. De dampen zijn giftig, dus dit deden we zoveel mogelijk buiten en met afzuiging binnen en met gezichtsmaskers op.

Fases van de restauratie

Eerst de schildering overnemen en op de glasplaat schilderen. Dan de ontbrekende stukken glas tekenen. Uitzoeken op kleur en snijden. Vervolgens het afplakken van de stukken en nummeren. Dan lijmen. Dan schoonmaken. Een tweede laag schildering. Een tweede laag lijmen. En weer schoonmaken. Om het harden beter te laten verlopen, had-

den we verwarmingselementen onder de glasplaat gezet en rondom de plaat afgerokt, zodat de warmte eronder verdeeld werd. Om te voorkomen dat er stof in de lijm zou komen dekten we de plaat met afstandhouders af, met een laag papier. De Araldite hardt uit onder invloed van warmte, maar is niet compleet transparant op plaatsen waar geen gekleurd glas zit (dus de open plekken in het ontwerp). Hier zie je dat het wazig is.

Dat was het probleem, halen we de lijm weg, dan halen we ook de schildering eronder weg en ga je de scheidingslijnen zien. Laten we de lijm staan dan hardt die waarschijnlijk niet helemaal transparant uit. Dat was ook het geval. Om dit niet gewenste effect te verminderen hebben we er later nog een dunne laag Araldite overheen gegoten en daardoor werd het gelukkig wel transparanter.

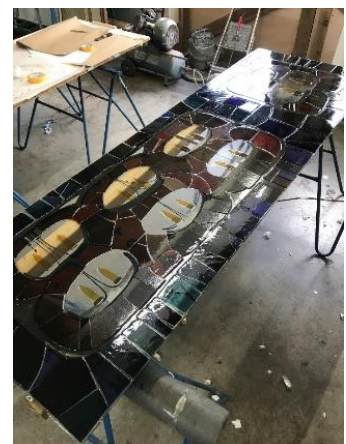
Als we het weer zouden doen, dan zouden we op de open plekken floatglas lijmen. Dit zou transparant uitharden en de schildering laten staan. En vervolgens zouden we daar dan de gele stukjes glas lijmen. Dat is kennis die we proefondervindelijk hebben moeten opdoen.

De glasplaat was ooit verkeerd om erin gezet. De applicatie zat aan de binnenkant. Dit hebben we tijdens het restaureren omgezet. Nu is de buitenkant glad en zit het appliqué – zoals bij alle panelen in de kerk – aan de buitenkant, voor de bescherm glasplaat. Beter voor de lijm en beter voor het behoud van het appliqué.

De buitenplaat hebben we twee weken voordat we het appliqué hebben geplaatst erin gezet. Dit om zeker te zijn dat de kit uitgedampt zou zijn als we de applicatie ervoor zouden plaatsen. De producent durfde geen uitspraken te doen daarover, want deze situatie hadden ze nog nooit eerder meegemaakt. De glasapplicatie hebben we onzichtbaar voorzien van kleine blokjes glas, die ervoor zorgen dat de applicatie nergens het stalen frame raakt. Deze doen dienst als afstandhouders. De glasapplicatie is met stopverf rondom vastgezet, zoals het ook was.

Het was een langdurige proces, waar we met veel aandacht en zorg aan hebben gewerkt. We zijn de heer Bart Verhaar zeer erkentelijk voor zijn hulp tijdens het uithalen en weer terugplaatsen en het schilderen van het frame.

Laren, 19 juni 2024,
Hermine van der Does
Ronald Jonker

*Meer foto's
zien?
Vraag het
de redactie!*

Sursum corda (verheft uw hart)

De vakantietijd geeft ruimte en rust om meer te wandelen. Op een zomerse donderdag liep ik de Groene Wissel Oosterbeek: een waterig zonnetje voerde mij via een oude kerk langs de Nederrijn en daarna lange tijd parallel aan de spoordijk. Er waren veel lange, saaie, rechte stukken op deze route, waardoor ik met gemengde gevoelens wandelde. Rond koffietijd week ik van de route af om een theehuis te bezoeken. Dat was een opsteker: het theehuis was een zorgboederij met prima koffie en heerlijke, zelfgebakken taartjes.

Terwijl ik terugliep naar mijn route, doemde ineens een kapelletje op: niet iets dat ik verwachtte tegen te komen op deze plek. Het bleek de Christuskoepel op landgoed Mariëndaal uit 1939. Koningin Wilhelmina riep in 1938 op tot 'morele en geestelijke herbewapening' om zo een tegenwicht te bieden aan de totalitaire fascistische en communistische ideologieën. Dat inspireerde mevrouw de Bruijn-Van Lede om deze Christuskoepel te laten bouwen. Helaas kon het niet voorkomen dat in 1940 de Duitsers ons land binnenvielen; precies een dag na de oplevering. De tekst boven de kapel luidt: Sursum corda. Dat is vertaald: Verheft uw hart.

Na een kort gebed en een paar mooie foto's vervolgde ik mijn weg met meer vreugde in mijn hart. Een paar uren en vele mooie stukjes zouden volgen. Op het einde kwam ik bij een lange lus, waarbij je om een privaat natuurterrein heen cirkelde. De energie was inmiddels weggevloeid en de weg was lang, saai en alleen maar rechttoe rechtaan. Ik mopperde intern over privaat natuurterrein – de schepping is van ons allemaal – en overwoog om dit stuk maar af te snijden. Maar als ik een route loop, dan wil ik het helemaal afmaken. Dus met frisse tegenzin doorgestapt.

**Ik heb, o Heer, mijn God, tot U geroepen:
Gij hebt mij nieuw gemaakt.**

Psalm 30

Kom ik op een gegeven moment langs een modern en nieuw gebouwencomplex. Ommuurd en ... met kerkklokken? Het leek mij een nieuw, evangelisch kerkcomplex. Op de Biblebelt zie je regelmatige nieuwe, gigantische moderne kerken verrijzen. Toen ik de ingang naderde kon ik een blik werpen op wat een studiezaal leek te zijn (het scriptorium) en tot mijn grote verbazing zag ik een kloosterzuster zitten studeren. Dit bleek geen evangelische kerk te zijn, maar een abdij: de abdij Koningsoord. De zusters Trappistinnen wonen in deze prachtige abdij uit 2009. Verbazing alom. Midden in de kerkelijke krimp, de teloorgang van het Roomse leven, de sluiting van abdijen en kerken, het verdwijnen van ons lieve Heer uit dorpen en steden bouwden de zusters een grote, moderne abdij en zeggen daarmee tegen de wereld: Sursum corda. Diep respect voor de orde die bruist van het leven.

Ofschoon de zusters leven in de beslotenheid van de abdij, zoeken zij op velerlei wijze contact met de samenleving en delen zij hun spiritualiteit en geloof op een open en uitnodigende wijze met ons allen. Verheft uw hart!

Uitrustend bij een nabijgelegen Mariakapel schaamde ik mij voor mijn meditatief gemopper over de saaie route. Er zijn geen saaie routes in het leven realiseerde ik mij! Er is alleen maar toewijding aan het pad dat je gekozen hebt – of mooier – dat de Heer je aangewezen heeft om op te wandelen. En wanneer nodig, brengt Hij ons bij bronnen op de weg om ons weer op te laden.

Moge onze parochiegemeenschappen en onze kerken, net als de Koningsoord, zulke bronnen zijn of worden voor levenswandelaars en zoekers naar zingeving. Met de woorden van wijlen koningin Wilhelmina in een eigentijdse variant: Plekken voor morele en geestelijke herbronning om zo een tegenwicht te bieden aan de zinloosheid, de vermoeidheid en de verlorenheid in onze samenleving. Onze kerken mogen zijn als bomen aan de bron, waaraan velen zich komen laven: oprissen om met nieuwe moed en met vreugde in het hart weer verder te gaan. **Sursum corda, Verheft uw hart.**

Diaken Jeroen Hoekstra

Feestelijke afsluiting werkjaar wijkcontactpersonen

Maandag 17 juni 2024

Zoals gebruikelijk kreeg de laatste bijeenkomst van de wijkcontactpersonen op maandagavond 17 juni een feestelijk tintje. Op deze avond werden onder andere de jubilarissen in het

Er waren dit jaar in totaal zeven wijkcontactpersonen die een jubileum vierden:

35 jaar Marianne van Bunningen

30 jaar Elly Bremer

25 jaar Alie van Bemmelen en Hilde van Dalen
Zij ontvingen een oorkonde, die prachtig is ontworpen en gekalligrafeerd door Regina Sanders. Zoals elk jaar weer door haar vervaardigd.

20 jaar Riet Holthuijsen

10 jaar Johanna de Wit-Brouwer en Martijn Standaert

zonnetje gezet.

Alle jubilarissen ontvingen van de parochie een witte roos en een cadeaubon. Het Parochieteam is hen en alle wijkcontactpersonen zeer dankbaar voor hun jarenlange vrijwilligerswerk als wijkcontactpersoon.

De wijkcontactpersonen zijn een onmisbare schakel in het onderhouden van het contact tussen het Parochieteam en de parochianen, zoals het bezorgen van het Parochieblad Emmaus Informatie en de jaarlijkse Aktie Kerkbalans. Er zijn nog steeds wijkcontactpersonen die persoonlijk contact hebben met de parochianen in hun wijk. Niet alle wijkcontactpersonen zijn in de gelegenheid hiervoor. Zij hebben dit aangegeven bij het begin van hun vrijwilligerswerk.

In de loop van het jaar hebben de volgende wijkcontactpersonen het werk als wijkcontactpersoon beëindigd:

Liny Spruijt, Trees Nooij, Monique van der Meer, Wim Harding en Gerard van der Post.

Deze afsluitende avond met gezellig samenzijn ziet de werkgroep altijd weer als een bindende factor voor de gehele groep wijkcontactpersonen.

Namens de werkgroep,
Alice Albers

Wijkcontactpersoon worden?

Kom 29 september naar Emmaüsdag
of stuur een e-mail naar:
secretariaat@emmaus-uthoorn.nl

Verslag bezoekdag aan opleidingsinstituut Nieuwe Niedorp Zaterdag 22 juni 2024

Met mooi weer gingen wij – Marco, Darek en een groepje parochianen uit Aalsmeer, Nes aan de Amstel en Uithoorn – op stap naar Nieuwe Niedorp, naar in het oude klooster van de paters Franciscanen.

We werden verwelkomd door priester Luuk met koffie en koek in dat ontzettend mooie klooster waarin ook onze priesters hun opleiding hebben gehad, of althans de Nederlandse taal hebben geleerd.

't Klooster was mooi gerenoveerd door eigen mensen: de muren en kozijnen geverfd. Het tapijt werd weggehaald en toen kwam een houten vloer tevoorschijn ... Dus schuren, schuren en nog eens schuren. En toen lakken. Een prachtig resultaat! Er lag ook een mooie nieuwe vloerbedekking: groen en blauw, wat doet denken aan aarde en water. Priester Luuk vertelde heel enthousiast over het geheel!!

Om twaalf uur kregen we een uitgebreide lunch voorgeschoteld, wijntje erbij!

De jongemannen – priesters in opleiding – aten met ons mee. Dat was heel leuk. Onze gastheer Luuk vertelde heel boeiend over zijn geboortegrond. We hebben veel gelachen.

Na een wandeling door de tuin hebben we afscheid genomen. Met een busje zijn we toen naar Zwaag gereden. Daar was een Lourdes-kapel. Ooit is er een wonder gebeurd met een blinde vrouw en dat wordt nog altijd herdacht. We hebben daar gebeden en gezongen, met Marco achter het orgel!

We hebben een super leuke dag gehad. Nogmaals hartelijk dank.

Jopie de Graaff

*Meer lezen over de kapel? Bezoek de website:
[Vereniging Oud Hoorn, Lourdes Kapel te Zwaag](#)*

Afscheid van Ella als lector

Zondag 14 juli 2024

Op 14 juli is Ella Bosman gehuldigd omdat zij na meer dan 30 jaar wil stoppen als lector in de zondag- en feestdagen vieringen.

Dat is niet ongemerkt voorbij gegaan! Zij ontving een mooi dankwoord van pastoor Marco, een prachtig boeket met een attentie en een kleine liefdevolle collage uit handen van Rob en Ria.

Ze was aangenaam verrast en dat was ook de bedoeling. Door weer en wind present om zich foutloos van deze mooie taak te kwijten.

Ze heeft echter toegezegd dat zij als lector de vieringen in de dagkerk nog wel zal begeleiden.

Dank – Dank – Ella,
voor al je inzet!

De werkgroep lectoren

Dank je wel

Natuurlijk is het moeilijk om te stoppen met lector zijn, wat ik ruim 32 jaar met hart en ziel heb gedaan in onze parochie. Dankbaar kijk ik daarop terug. Wat was ik verrast zondag 14 juli, met het prachtige boeket bloemen, het kado en de kaart met alle goede wensen van pastoor Marco en mijn collega lectoren!

Deze herinnering heeft veel waarde, bedankt.

Hartelijke groeten,
Ella Bosman-Homan

Debuut: Guus Samsom en Danielle Bijl

Zondag 21 juli en zaterdag 31 augustus 2024

Guus en Daniëlle zijn 21 juli door diaken Rob Mascini gedoopt en – namens Mgr. Hendriks – door pastoor Marco gevormd. Deze sacramenten zijn toegediend ter voorbereiding op hun huwelijk, dat 31 augustus plaatsvond. Pastoor Marco zegende hun huwelijk. Een projectkoor en -combo van Debuut heeft gezongen.

Emmaüsdag

Zondag 29 september 2024

Op zondag 29 september wordt in Uithoorn een parochiedag georganiseerd. Een dag waarop iedereen kan zien wat er in de kerk allemaal te doen is. Een dag waarop u mensen beter kunt leren kennen. Een dag waarop iedereen kan ervaren dat u welkom bent in de kerk.

De dag is bedoeld voor alle parochianen en iedereen die kennis wil maken met de mensen van onze parochie. Daarom noemen we deze dag:

Emmaüsdag

Wij willen ook u uitnodigen om deze dag met ons mee te vieren. We hopen dat er op deze manier waardevolle contacten ontstaan.

Na de viering van 11:00 uur is er uiteraard een kop koffie of thee met versnapering. Daarna zal er van alles gebeuren. Er zullen rondleidingen en speurtochten zijn door het gebouw. Er zijn workshops. Misschien wil je even luisteren of meezingen met onze koren? Daarnaast zijn er kraampjes waar verschillende werkgroepen laten zien wat er allemaal achter de schermen gebeurt in een parochie. Natuurlijk zijn er verschillende leuke activiteiten voor kinderen. Ons adres is:

Potgieterplein 2, Uithoorn

Namens de projectgroep Emmaüsdag
Rob Woerdeman
rob.woerdeman@outlook.com

Emmaüskoor

Zondag 29 september 2024

Tijdens de Emmaüsdag van 29 september zal het Emmaüskoor een open repetitie houden. We hopen dat u allemaal aanschuift en meezingt met sopranen, alten, tenoren of bassen.

Vriendelijke groet,
Namens Projectgroep Emmaüsdag
Ton Bakker

Iedereen kan zingen

In deze open repetitie studeren we een vierstemmig lied in, dat voor zowel koorleden als kerkgan- gers nieuw is. Het wordt een kort lied dat niet al te ingewikkeld is, en wat we in een half uurtje kunnen aanleren. U bent zo in de gelegenheid om eens te ervaren hoe zo'n repetitie werkt, 'een kijkje in de keuken'! En hoe leuk het is om in betrekkelijk korte tijd met elkaar een lied te kunnen zingen.

Schroom niet en kom erbij zitten!!

Bijbelleesgroep

De Bijbelleesgroep bestaat al zo'n 30 jaar. Oorspronkelijk onder leiding van de Pastor en rond het jaar 1998 is door de Pastor de leiding overgedragen aan meerdere deelnemers. Dat bleek een hele opgave. De gespreksleider moest zich grondig voorbereiden om samen met de deelnemers de Schriftlezingen van de daarop volgende zondag uit te kunnen leggen. Dat was en is nog steeds een pittige klus. Het aantal deelnemers aan dit tweewekelijks bijbeluurtje bedroeg in de beginjaren ongeveer twaalf deelnemers.

We zijn nu 25 jaar verder en nog steeds zijn er twee gespreksleiders, die ieder met hun eigen specialiteit, zowel theologisch als historisch, op vakkundige wijze de deelnemers voorbereiden op de zondagse lezingen. Het aantal deelnemers is echter drastisch geslonken. Het afgelopen seizoen waren er naast de twee gespreksleiders slechts vier deelnemers. De vraag was dan ook: Moeten we hiermee doorgaan? Desalniettemin werd iedere bijeenkomst grondig en met veel inzet voorbereid. Ook voor het nieuwe werkjaar wilden de gespreksleiders zich weer inzetten voor deze klus. Ze verdienen dan ook onze grote waardering.

Wij hopen dat in het nieuwe seizoen wat meer belangstellenden zich aansluiten bij deze interessante en leerzame bijbelgesprekken.

Er zijn ook dit werkjaar 2024 – 2025 weer vijftien bijeenkomsten gepland, steeds om de twee weken op donderdagmorgen van 10:45 uur tot 11:45 uur in de pastorie.

Middels de parochiële weekagenda wordt ieder bijbeluurtje nog extra aangekondigd.

We zien je graag aanschuiven!!

De bijeenkomsten zijn op:

26 september
10 en 24 oktober
7 en 21 november
5 en 19 december
16 en 30 januari
13 en 27 februari
13 en 27 maart
10 april
1 mei

Namens de Bijbelleesgroep,
Joop Alsemgeest

Wereld Missiemaand – Oktober 2024

Op 20 oktober is het Missiezondag.

Het thema voor deze zondag, gekozen door Paus Franciscus, is 'Ga en nodig iedereen uit'.

Dit jaar richt Missio Nederland speciale aandacht aan Papoea-Nieuw-Guinea. In het middelpunt staat de betrokkenheid van vrouwen in dit land met de problemen – met name klimaatveranderingen – waarmee men is geconfronteerd.

Een voorbeeld: De Kilinailau eilanden (vroeger bekend als de Carteret eilanden), die ten oosten van het vaste land Papoea-Nieuw-Guinea liggen, worden ernstig bedreigd door de stijgende zeespiegel. Onder leiding van Ursula Rakova, zijn vrouwen bezig met het planten van mangrove stekjes in deze eilanden. Mangrove bomen kunnen erosie van zand tegenhouden. Hoewel geen permanente oplossing, kan het proces van afkalving van de eilanden hiermee vertraagd worden.

Mw. Rakova heeft ook georganiseerd dat een aantal families naar het grote eiland Bougainville (86 km afstand) zijn verhuisd, op land gedoneerd door de Katholieke kerk aan de eilandgemeenschap. Deze noodgedwongen verhuisde mensen kunnen dit land bewerken en dus weer in hun toekomst voorzien.

Vrouwen zijn degenen die in Papoea-Nieuw-Guinea voor het grootste deel vorm geven aan het samenleven in de familie en in de gemeenschap. Kerkelijk leven zou zonder hun inzet ondenkbaar zijn. Vaak worden zij geconfronteerd met tegenwerking en geweld. De Katholieke kerk echter stimuleert de vrouwen om door te gaan met hun goede werk.

De collecte in het weekend 19 en 20 oktober 2024 is bestemd voor het werk van Missio. Meer informatie is te zien op de website: www.missio.nl

M.O.V. Groep Uithoorn

Wij hebben alleen maar ‘bijzondere’ parochianen

Voorwoord

Dit keer een interview met een jonge, bijzondere vrouw. Ze komt uit India maar voelt zich op en top thuis in Nederland en ook zeker in onze parochie. Wat vind ik het leuk en interessant dat ik dit interview mag afnemen.

Personalia

Naam : Ranjitha Joseph,
zij laat zich liever Ammu noemen
Geboren: 7 juni 1987
Gehuwd : met Jom Pappachan Pattathil
Kinderen: zoon Ryan en dochter Rosmarijn
Hobby's : dansen en organiseren avondvierdaagse
Beroep : operatiekamerassistente

Om je beter te leren kennen, zou je iets over jezelf willen vertellen?

Ik ben in Dubai geboren, omdat mijn vader daar toen werkte. Ik kom uit een gezin met drie kinderen, allen meisjes. In India heb ik gestudeerd en mijn opleiding voltooid.

In het begin van 2010 ben ik naar Nederland gekomen. Ik kwam daartoe omdat er projectmatig in Nederland gewerkt kon worden. Vooral in de medische beroepen had men gebrek aan personeel.

De taal was wel een probleem, je moest immers redelijk het Nederlands kunnen verstaan en spreken alvorens je aan de slag kon.

Op zich was het ‘uitvliegen’ van India naar andere landen – zeker voor hoger opgeleide mensen – heel gewoon. Europa en Amerika zijn de laatste 20 jaar erg in trek, men kon er veel meer verdienen.

India is zo groot, daar spreken we verschillende talen. Ook qua uiterlijk verschilt men, in het zuiden waar ik vandaan kom is men veel donkerder van tint dan in het noorden.

Ik kom uit een ‘streng’ katholiek gezin. De volwassenen gingen iedere ochtend om half zes naar de kerk. De kleintjes sliepen dan nog. Terug begon de werkdag. Heel soms mochten we als ‘grotere jongeren’ nog even terug naar bed.

Toen ik naar Nederland kwam, was ik nog vrijgezel. Volgens de traditie in India zoeken je ouders via een huwelijksmakelaar, een partner voor je.

Zo ook in mijn geval, ondanks dat ik al twee jaar niet meer thuis was. Nadat mijn ouders via de makelaar aan de ouders van mijn toekomstige man waren voorgesteld, werd ik door hem, mijn aanstaande man, gebeld. Hij werkte in Bahrein, heeft een dubbele mastertitel en had een hoge functie in het bankwezen. We hebben elkaar ontmoet en zo kwam het huwelijk – een feest dat drie dagen duurde – in India tot stand. De eerste dag van het feest was de verlovingsdag en kwamen er wel 500 gasten, de tweede dag voor intimi en de derde – de huwelijksdag – kwamen er wel 1.000 gasten. Dat is heel gebruikelijk in India.

Waar gingen we wonen? In Nederland of in de ‘woestijn’? Ik heb het daar drie maanden geprobeerd maar vond het echt niet fijn. Voelde me beperkt in mijn ontwikkeling.

Mijn man heeft toen Nederland drie maanden geprobeerd. Hij voelde zich hier ook zeer gelukkig en heeft zijn hoge functie opgegeven om zich hier – zij het in een andersoortige baan – te vestigen.

Had je veel moed en durf nodig om de Hollandse mensen te verstaan en te begrijpen?

Het was erg moeilijk voor mij. Ik sprak wel Engels maar MOEST op mijn werk Nederlands spreken.

Op de Hoge school in Amsterdam heb ik 6 weken een cursus gevolgd. Ik mocht dan halve dagen werken en halve dagen studeren. Men was erg behulpzaam.

Hoe was dat voor je kinderen?

Eerst gingen we heel ‘krampachtig’ Nederlands met ze spreken. Op het consultatiebureau werd dat echter sterk afgeraden. Spreek thuis je moedertaal, het Nederlands komt vanzelf via de opvang of school, hetgeen ook gebeurd is.

Ik sta verbaasd van hun woordkeuze!

Ze spreken perfect Nederlands. En nu kunnen ze ook in de moedertaal van de familie converseren.

Voel jij je al echt thuis in Nederland?

Heb je Nederlandse vrienden?

Ja, ik vind Nederland heerlijk en ken al heel veel mensen. Ik heb zeker Nederlandse vrienden onder andere Ingeborg. Zo’n warme vrouw! Om mee te ‘knuffelen’, zeg ik altijd.

Verlang je nog vaak naar India?

Toch wel, vooral in de coronatijd konden we drie jaar niet naar India. Normaal gaan we eens in de twee jaar. Met bijzondere feesten komen de familieleden naar hier. Zo ook met de Eerste Heilige Communie van onze zoon en dochter. Dat is voor ons een heel groot feest. Mijn dochter mocht als uitzondering twee jaar eerder haar Communie doen, gelijk met haar broer.

Hoe lang ben je al parochiaan van deze parochie? En daarvoor?

Vanaf 2015 parochiaan van De Burght, daarvoor in Amsterdam Zuid-Oost.

Was of ben je lid van werkgroepen?

Ik ben gevraagd om lector te zijn, en mijn zoon is misdienaar.

Heeft de keuze van je vrijwilligerswerk met je geloof te maken?

Weet ik eigenlijk niet zo goed. De kerk is in mij, onlosmakelijk met me verbonden. Ik zou niet zonder kunnen.

Speelt geloof in je werk een rol?

Ik denk het wel. Ik heb mijn beroep zelf gekozen, het is niet door mijn ouders opgelegd. Door mijn geloofsgevoel ben ik extra behulpzaam voor mijn medemens

Heeft de kerk volgens jou een sociale functie?

Ja, de kerk heeft zeker een sociale functie.

Is de geloofsbeleving in India heel anders dan in Nederland?

Zijn daar andere tradities en waarden?

In India ben ik R.K. opgevoed, daar ben ik als het ware goed in. Ik heb een goede band met Jezus. Ik overleg mijn leven met God.

Mocht je een ander geloof aanhangen dan is de mentaliteit in India dat je daar goed in moet zijn.

Het geloof 'overbrengen' op je kinderen, vind je dat lastig?

Beetje wel. We doen ons best en het gaat goed. Je kunt alleen hopen dat het goed blijft gaan. Hoe ontwikkelen de kinderen zich?

Zijn jij en je echtgenoot het eens over de beleving van het geloof?

Absoluut, geen probleem voor ons. Hoewel ik erg extrovert ben en hij introvert, zien we veel overeenkomsten.

Eerste Heilige Communie van Ryan en Rosmarijn

Heb je wel eens echte 'geloofs-ervaring' gehad? Iets in de zin van:

Op dat moment voelde ik God zo dichtbij!

Nee niet echt. Waarschijnlijk komt dat omdat Jezus zo in mijn leven verweven is, dat er niet iets echt uitspringt. Wel is het zo dat, toen mijn zoontje behoorlijk ziek was, ik nog vuiger contact zocht met Jezus.

Ben je door je huidige situatie in de wereld wel eens opstandig of zelfs 'boos' op God?

Nee, oorlog is van alle tijden. Kijk maar terug naar de oude tijd.

Wel ben ik erg verdrietig als met goede lieve mensen iets naars gebeurd. Oorlog wordt door de mensen gemaakt, er staat nergens geschreven dat het moet!

Af en toe moet je kunnen evalueren. Doe ik het goed? Bedoelt het geloof op bepaalde momenten anders dan dat ik denk? Of mag ik gerust iets anders denken?

Woorden van Mahatma Gandhi zijn misschien wel heel treffend:

I like your Christ, but not your Christianity.

Hij bedoelde te zeggen dat hij van Christus en de Christen houdt, maar dat hij het afkeurt als men elkaar gaat bevechten om het geloof!

Is er nog iets waar jij ons deelgenoot van wilt maken, voor zover we dit nog niet besproken hebben?

Nee, ik vond het een fijn diepgaand gesprek.

Dankwoord

Ammu, dank je wel voor je leuke ontvangst met lekkere Indiase lekkernijen, en je openhartige gesprek. Nog veel geluk voor jou en je mooie gezin gewenst.

Ria van der Werff-Peters

Familieberichten

<i>Datum</i>	<i>Gedoopt</i>	<i>Geboortedatum</i>
1 juni	Lev Varma Kalidindi zoon van Gokul Kalidindi en Olga Gretskaya-Kalidindi	20 februari 2024
23 juni	Matthew Alexander Erute Johannes Verhoek zoon van Thomas Verhoek en Martha Asio	3 september 2021
21 juli	Guus Samsom en Daniëlle Bijl	
<i>Datum</i>	<i>Gevormd</i>	
21 juli	Guus Samsom en Daniëlle Bijl	
<i>Datum</i>	<i>Getrouwd</i>	
31 augustus	Guus Samsom en Daniëlle Bijl	
<i>Datum</i>	<i>Overledenen</i> * <i>Afscheid vanuit onze parochie</i>	<i>Leeftijd</i>
28 mei	Helene Maria Wijnanda Kok-Boere	85 jaar
29 mei	(Leo) Leonardus Urbanus Nieuwendijk*	90 jaar
8 juni	(Leo) Leonardus Laurentius Tuinenburg	79 jaar
9 juni	(Joke) Johanna Quirina Braun-Knijnenburg	82 jaar
11 juni	(Frans) Franciscus van Eijsden	97 jaar
9 juli	(Ria) Maria Geertruida van den Berg-van der Lans	84 jaar
21 juli	Maria Anna Krak	62 jaar
9 augustus	(Piet) Petrus Simon de Groot*	97 jaar
11 augustus	Cecilia Carmel van Schie-Myler	81 jaar
19 augustus	(Corrie) Cornelia Jeseephina Snel-van Leeuwen	92 jaar

In Memoriam

Leo Nieuwendijk

Geboren in Nes aan de Amstel op 15 februari 1934 en overleden in Uithoorn op 29 mei 2024.

Onze vader en opa had moeite met stil zitten. Hij liefst was hij buiten, lekker op de fiets met de wind langs zijn pet en zijn hoorapparaat uit. Hij hield van zijn vrijheid. Ging graag langs bij de voetbal en de (klein)kinderen. Zo af en toe ging hij ook aan bij anderen, voor een kop koffie of een borrel.

Vrijheid zat er al vroeg in. Hij had moeite met mensen die hem iets wilde opleggen. Op de lagere school is hij een paar keer blijven zitten. Uiteindelijk heeft hij toch zijn middenstandsdiploma behaald. Daarna is hij een grossierderij begonnen in zoetwaren. De opslag van koek had hij in de schuur bij zijn ouders in Nes a/d Amstel.

In 1969, tijdens een dansavond in de Bovensoos, kwam hij Agaath tegen en samen konden ze heerlijk dansen. Na een korte verkeringsstijd traden zij in het huwelijk. Samen met Leo, zijn vader, zochten ze een huis voor het nieuwe gezin. Dat werd gevonden in Uithoorn. Beneden was er een mooie ruimte voor opslag van de koekjes.

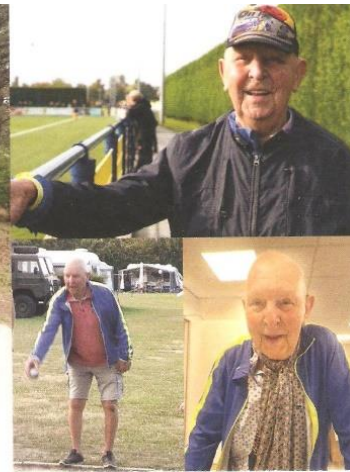
Al snel werd Annemieke geboren en een jaar later maakte Hein het gezin compleet. Met ons vieren gingen we ieder jaar op vakantie met de caravan. In de weekenden gingen we op pad naar het strand of het bos, fietsen, op visite, naar de voetbal, schaatstochten noem maar op! Toen de kinderen het huis uit waren, gingen ze met de caravan naar verschillende fiets-vierdaagsen en hadden ze diverse kaartclubjes. Na het overlijden van Agaath, is hij nog één keer verliefd geweest ... op zijn fiets! Dat hoorden wij toen hij werd gestolen.

Onze vader had van die pretoogjes en als je een bepaalde twinkeling zag, dan wist je dat hij ondeugend was. Hij vond het heerlijk om de discussie met anderen aan te gaan. Hij was erg eigenwijs en ging het liefst zijn eigen gang. Tot het einde toe was hij geïnteresseerd in de (klein)kinderen en de sport. Met argusogen hield hij ook het nieuws in de gaten. Hij hield graag de regie in eigen hand.

Wij zullen onze (schoon)vader en opa missen, maar koesteren de mooie momenten en herinneringen.

Annemieke en Hein

Leo Nieuwendijk heeft jarenlang het vervoer van parochianen van en naar de kerk gecoördineerd. En heeft zelf ook parochianen vervoerd. Wij zijn Leo veel dank verschuldigd.

Petrus Simon de Groot

Op 9 augustus is Petrus Simon de Groot, die iedereen kent als Piet, in het hospice in Wilnis overleden. Piet werd geboren op 8 januari 1927 te Badhoevedorp. Op 17 Juli 1956 trouwde hij met Riet Balvert en samen kregen zij vijf kinderen. Hij heeft jarenlang in het kerkkoor van 'De Burght' gezongen. Hij werkte bij Van der Knaap in de kwekerij op de Noorddammerweg te Uithoorn. Hij heeft daar gewerkt totdat hij met vervroegd pensioen kon (Vut). In 1974 overleed zijn vrouw Riet en stond Piet er jaren alleen voor om de kinderen te verzorgen. Gelukkig wel met de thuiszorg, die toen nog normaal was.

Piet heeft zich na zijn pensioen ingezet voor de ouderenbond KBO Uithoorn. Hij ontmoette Elly van der Wijst en met haar heeft hij nog vele mooie jaren mogen meemaken. De laatste jaren genoot hij van het klaverjassen in het Dienstencentrum. En ook in Het Hoge Heem, waar hij op vrijdagavond vaak ging eten. We zullen aan pappa denken als een liefdevolle, warme en zorgzame vader.

Caroline de Groot

Bernard Jeunink, marist

Slechts enkele weken na zijn verhuizing van Enschede naar de maristengemeenschap in Hulst, begon de gezondheid van pastor Jeunink achteruit te gaan. Het was daarom een grote schok toen hij op de avond van 11 maart ineens en zacht wegzakte terwijl de wijkzorg hem hielp voor het slapen gaan. Hij werd 88 jaar.

Veel oudere parochianen zullen stellig zich deze bewogen priester nog herinneren. In zijn overweging bij het afscheid, karakteriseerde Jan ter Braak sm die periode, van 1973 tot 1981, als volgt: *'Samen met het maristenteam (Walter Poppe en Joop Reurs) en de vele vrijwilligers gingen ze er vol voor, uitgedaagd door het nieuwe kerkbeeld van Vaticanum II. Hij was er pastor voor de oecumene, voor Missie, Ontwikkelingssamenwerking en Vrede, en vooral ook voor de vernieuwde liturgie: met samenspel van koorzang, cantor en volkszang, begeleid door de organist.*

De preek was voor pastor Jeunink een echte passie. Weliswaar ook een opgave. Soms met zweetdruppels net voor de viering, maar altijd handgeschreven met grote pijlen als verwijzingen, aangebracht tussen de zaterdagavond- en zondagsmis. Dat graag een preek maken deed hij nog tot vorig jaar'.

Hij genoot volop van zijn grote passies: klassieke muziek, de kerkmuziek en van het lezen van nieuwe uitgaven over kerkzang, liturgie, theologie en spiritualiteit. Zo dirigeerde hij onder andere enige tijd het gregoriaans koor.

Mede door zijn streven naar meer democratisering werd de weg in Uithoorn geopend naar een andere opzet: één bestuurslichaam, te weten een beleidsbepalende parochievergadering, dat de dagelijkse leiding overlaat aan een parochiebestuur. Later kwamen in deze opzet nog enkele wijzigingen. Met veel genoegen denk ik terug aan onze bestuurlijke samenwerking. Het was een glorieuze periode voor de parochie. In 1981 moesten we helaas afscheid nemen van deze zeer gewaardeerde pastor vanwege zijn benoeming in Enschede. Van harte sluit ik aan bij de slotwoorden van pastor Ter Braak:

'Moge deze trouwe dienaar van het evangelie en pastor-marist van de Kerk onder hemelse zang en muziek van engelenkoren zijn binnengegaan in de vreugde van zijn Heer'.

Jules Bosma,
destijds voorzitter
van het parochiebestuur

Ter inspiratie

Ziekenzalving en Ziekenzegen

Ziekte en dood horen bij het leven. Het zijn natuurlijke processen. Niemand heeft een monopolie op een onbegrensd aards bestaan. Voor iedere mens geldt: aan dit aardse bestaan komt vroeg of laat een einde Nuchtere taal. Met ons verstand kunnen we deze uitspraken volgen. Maar als plotsklaps in onze omgeving iemand ernstig ziek wordt, misschien wel hij of zij waarvan we het meest houden, dan reageren we zo nuchter niet. We schrikken, we worden angstig, we zijn vaak ontregeld. We weten veelal niet hoe we moeten reageren. En ons geloof? Geeft ons geloof dan antwoorden waarmee we vooruit kunnen? Geeft ons geloof een sluitend antwoord op de vragen die in de confrontatie met de grenzen van het leven opkomen? Het geloof geeft geen pasklaar antwoord maar kan ons wel steun en troost bieden door de mooie rituelen van het sacrament van de Ziekenzalving en de Ziekenzegen.

De afgelopen maand mocht ik bij drie parochianen (waarvan er twee in het ziekenhuis lagen en één in een verzorgingshuis) de Ziekenzegen geven. Zowel de Ziekenzegen als de Ziekenzalving zijn rituelen welke passen op een belangrijk moment in het ziekteproces (bv. voor een ingreep, bij een slechte prognose, ...), maar zeker ook als gebed bij het levenseinde. Ze gebeurt persoonlijk bij de zieke, liefst samen met zijn of haar geliefden. Ze omvat het kruisteken, gebed om ontferming en handoplegging, lezing uit de Schrift, het Onze Vader en Wees gegroet en Zegening met wijwater. Dit alles met elkaar biddend op hoop van zegen.

Deze twee mooie rituelen zijn vaak heel belangrijk voor mensen als overgangsmoment. Door de werkelijkheid te benoemen: dat één iemand in de groep ziek is of weldra zal sterven en wij hem of haar willen toevertrouwen aan God. Tevens worden de naaste familieleden erbij betrokken en wordt op hen een beroep gedaan om de zieke te ondersteunen, te troosten en Gods liefde voor deze mens zichtbaar te maken. Door verbondenheid te scheppen, relativiseren deze rituelen de (doods) angst van de mens die in zijn ziekte of stervensproces afgesneden is van het gewone leven.

Rituelen leggen niet alleen een verbinding tussen hen die aanwezig zijn. Ze verwijzen ook naar een grotere gemeenschap en naar datgene wat de mens overstijgt. Christelijke rituelen leggen een verbinding met de kerkgemeenschap en met God. Daarom kunnen ze in wezen nooit als iets helemaal individueel beleefd worden. In een christelijk ritueel krijgen de deelnemers een identiteit die hen situeert in de gemeenschap van gelovige, zoekende en hopende mensen. Rituelen tijdens het levenseinde verlopen zelden zonder het opwekken van gevoelens welke eigen zijn aan het afscheid nemen. Maar zij brengen ook structuur waarbinnen gevoelens opgeroepen, geuit en tot rust gebracht kunnen worden. Pastores weten bijvoorbeeld, dat het geven van een kruisje aan de stervende een moment is, waarin het verdriet om het afscheid gewekt wordt. Maar de symbolische handeling van een kruisje geven, biedt aan het familielid de kans deze gevoelens te uiten én tot rust te laten komen. In die zin biedt een ritueel een kans voor het uiten van emoties en het verwoorden van dank en verdere zorg.

Elly van Rooden

Eerste Heilige Communie

Aanmelden

Als u in het ledenbestand van de parochie staat ingeschreven en uw kinderen in groep 4 of 5 zitten en de leeftijd hebben om deel te nemen aan het Eerste Communieproject, heeft u in augustus een uitnodigingsbrief van het parochie-secretariaat ontvangen. Mocht u geen brief ontvangen hebben of niet ingeschreven staan dan kunt u een mailtje sturen naar: secretariaat@emmaus-uthoorn.nl

Elly van Rooden

In april hebben wij de Eerste Heilige Communie gevierd. Het was een feestelijke viering, waarin de kinderen goed voorbereid waren en in prachtige feestkleding hun Eerste Heilige Communie hebben ontvangen. We kijken alweer vooruit naar het nieuwe seizoen, het schooljaar 2024 – 2025, waarin we opnieuw de kinderen en hun ouders begeleiden, op weg naar de Eerste Heilige Communie van 18 mei 2025.

Vieringenrooster Emmaüs

De vaste data voor de vieringen zijn:

Door de week: Eucharistieviering in de dagkerk

Dinsdagavond om 19:00 uur.

Woensdag, donderdag en vrijdag om 9:30 uur.

Zaterdagavond: Woord- en gebed in de dagkerk

19:00 uur Een vrijwilliger gaat voor.

Zondag: zie de informatie per week hieronder

11:00 uur vieren we samen de eucharistie, waarin Pastoor Marco of kapelaan Darek voorgaat.

Zondag 22 september 11:00 uur

25^e zondag door het jaar. Het Emmaüskoor verzorgt de zang. De kleur is groen. We vervolgen het B-jaar in de lezingen.

Zondag 29 september 11:00 uur: Emmaüsdag

Speciale viering aan het begin van het nieuwe werkjaar en extra aandacht voor de eigen geloofsgemeenschap en de vrijwilligers.

In de maand oktober is er elke woensdagavond om 19:00 uur rozenkransgebed.

Zondag 6 oktober 11:00 uur

27^e zondag door het jaar. Debuut verzorgt de zang.

Zondag 13 oktober 11:00 uur: familiezondag

OpMaat zingt. Er zijn activiteiten na de H. Mis.

Zondag 20 oktober 11:00 uur

29^e zondag door het jaar. Het Emmaüskoor zingt.

Zondag 27 oktober 11:00 uur

30^e zondag door het jaar. Het Emmaüskoor zingt.

Vrijdag 1 november 19:00 uur: Allerheiligen

Feest van Allerheiligen. Viering met zang/cantor.

Zaterdag 2 november 19:00 uur: Allerzielen

Het Emmaüskoor zingt als we samen met de nabestaanden alle overledenen herdenken. Er is geen gebedsdienst die avond, maar een H. Mis.

Zondag 3 november 11:00 uur

31^e zondag door het jaar. We zingen met 'n Cantor.

Zondag 10 november 11:00 uur: familiezondag

OpMaat zingt. Er zijn activiteiten na de H. Mis.

Zondag 17 november 11:00 uur

33^e zondag door het jaar. Het Emmaüskoor zingt.

Zondag 24 november 11:00 uur We vieren Christus

koning van het heelal. We sluiten het kerkelijk jaar af met zang van Debuut en de kerkelijke kleur is wit

Zondag 1 december 11:00 uur.

1^e zondag van de Advent. De kleur is paars op weg naar Kerstmis. We gaan wat de lezingen betreft het C-jaar in, dus de lezingen komen uit het Lucas-evangelie. Het Emmaüskoor zingt.

Zondag 8 december 11:00: familiezondag

2^e zondag van de advent. familiezondag met zang van OpMaat. Er zijn gezinsactiviteiten na de H. Mis.

Zondag 15 december 11:00 uur

3^e zondag van de Advent. Het Emmaüskoor zingt.

Colofon

Parochieblad Emmaüs Informatie
Eerstvolgende nummer 93 verschijnt 9 dec. 2024
Kopij inleveren voor 11 november 2024
E-mailadres redactie@emmaus-uthoorn.nl
Verschijnt 4x per jaar
Oplage 1:000 exemplaren
Abonnement gratis voor leden van de parochie
Foto voorkant Ferdinand Beuse, Uithoorn
Drukwerk AiMedia, Uithoorn

Weekblad Parochienieuws
Op papier In de hal van de kerk
Digitaal Gratis abonneren via de website

Ledenadministratie van de parochie
Doorgeven Wijziging adres/samenstelling gezin
Opname ziekenhuis of verpleeghuis
In- of uitschrijven parochie etc.

Invulformulier via website of secretariaat
E-mail ledenadministratie@emmaus-uthoorn.nl

Uitgave van R.K. Parochie Emmaüs
Adres Potgieterplein 4, 1422 BB Uithoorn
Website www.emmaus-uthoorn.nl
E-mailadres secretariaat@emmaus-uthoorn.nl
Secretariaat Dinsdag en vrijdag: 9:00 - 12:00 uur
Telefoon 06 81 29 33 77

Noodnummer Alle dagen: 9:00 – 22:00 uur
06 53 83 04 14

Overlijden bespreken uitvaart via noodnr.

Pastorale zorg terugbelverzoek via secretariaat
of via voorganger na zondagviering
E-mailadres pastores@emmaus-uthoorn.nl

Misintenties via secretariaat uw voorbede
voor viering in het weekend
uiterlijk woensdag doorgeven

Bankrekening NL42 RABO 0363 5035 01
Kerkbijdragen NL44 RABO 0363 5507 04

Familiezon­dagen Uithoorn

In 2025 viert de RK Kerk een Jubeljaar, met als overkoepelend thema "Pelgrims van hoop". Dit Jubeljaar begint op Kerstavond 2024 met de opening van de Heilige Deur van de Sint-Pietersbasiliek.

Wij allen worden uitgenodigd om komend jaar mee op pelgrimstocht te gaan, op zoek naar de christelijke hoop, die niet teleurstelt. Voor meer informatie: <https://www.rkkerk.nl/jubeljaar>

Wat is een pelgrim?

Een pelgrim is een geloofsreiziger die een reis naar een heilige plaats maakt. In het jubeljaar 2025 gaan we niet samen naar Rome. Maar we maken wél samen een reis naar 'een plaats van hoop'.

Waar is die plaats van hoop?

De hoop woont in ieder hart als een verlangen naar, en verwachten van, goede dingen die gaan komen. Ook al weten we niet wat de toekomst zal zijn.

In Uithoorn gaan we de pelgrimstocht maken op de familiezon­dagen.

We gaan dit doen aan de hand van de parabels en gelijkenissen uit de Bijbel. Jezus gebruikte deze verhalen met alledaagse, herkenbare situaties om zijn toehoorders een diepere boodschap mee te geven. De parabels hebben vaak een bijzondere wending en stralen iets uit van de hoop op Gods genade.

Op deze zondagen zijn kinderen en hun ouders - maar ook koorleden, bijbelgroep-bezoekers, parochienblad-bezorgers, kortom alle parochianen - van harte welkom!

13 oktober 2024

10 november 2024

8 december 2024

12 januari 2025

9 februari 2025

9 maart 2025

13 april 2025 (Palmzondag)

18 mei 2025 (Communieviering)

juni 2025 (Slotdag, nader te bepalen)

Hoe ziet zo'n familiezon­dag in Uithoorn eruit?

11.00 uur	Familieviering met OpMaat
12.00 uur	Gezamenlijke lunch in het Trefcentrum
12.45 uur	Gesprekken en catechese per leeftijdsgroep op eigen niveau
14.00 uur	Afsluiting

Meer informatie

over de familiezon­dagen kun je contact opnemen met Pastoor Marco of Leonie van Ittersum

adres Potgieterplein 4, 1422 BB Uithoorn
telefoon 06 81 29 33 77
e-mail familie@emmaus-uthoorn.nl

